שבועה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו
ככל היצא מפיו ישה׃ ואשה כי תדר נדר
ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה׃
ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה
על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
יקום׃ ואם הניא אביה אתה ביום שמעו
כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה
לא יקומו ויהוה יסלח לה כי הניא אביה
אתה׃ ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה
או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה׃
ושמע אישה כרם שמעו והחריש לה נקמו
נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקומו
ואם ביום שמע אישה נצו אותם ופר את
נדריה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה כי הניא אישה ויסלח להם׃ כל
אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה
יקום עליה׃ ואם בית אישה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה׃ ושמע אישה
והחריש לה לא הניא אתה יקמו כל נדריה
וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקומו׃ ואם
הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא
שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקומו׃
אישה הפרם ויהוה יסלח לה׃ כל נדר
שבועת אסר לענות נפש אישה ואישה

על נפשיה לא יבטל פתגמיה כל
דיפוק מפמיה ישביר׃ ואתתא
ארי תתדר נדר קדם יי ותיסר
אסר בבית אבוהא ברביותה׃
וישמע אבוהא יתנדרה
ואסרה די אסרת על נפשה
וישתיק לה אבוהא ויקומון
כל נדרהא וכל אסרי די אסרת
על נפשה יקומון׃ ואם אעדי
אבוהא יתה ביומא דשמע כל
נדרהא ואסרהא די אסרת על
נפשה לא יקומון ומן קדם יי
ישתבק לה ארי אעדי אבוהא
יתהון׃ ואם מהוה תהוי לגבר
ונדרהא עלה או פירוש
שפוותהא די אסרת על נפשה׃
ושמע בעלה ביומא דשמעיה
וישתיק לה ויקומון נדרהא
ואסרהא די אסרת על נפשה יקומון׃
ואם ביומא דשמע בעלה אעדי
יתהון ובטיל ית נדרה די עלה וית
פירוש ספוותהא די אסרת על
נפשה ומן קדם יי ישתבק לה׃
וגבר ארמלא ומתרכא כל די
אסרת על נפשה קים עליה׃
ואם בית בעלה נדרת או אסרת
אסר על נפשה בקיום׃
ושמע בעלה ושתיק ליה לא
אעדי יתהון ויקומון כל נדרהא
וכל אסרי די אסרת על נפשה
יקומון׃ ואם בטלא יבטיל
יתהון בעלה ביומא דשמע כל
אתפלות שפוותהא לנדרהא ולאסר
נפשה לא יקומון בעלה בטיליון
ומן קדם יי ישתבק להון כל נדר
וכל קימת אסר לסגפא נפש בעלה
יקימינון ובעלה יבטילנון

ענ׳ והעמים מענין בסה
אחר מוסן. עליהם משה
שמעבין כ לשון זה הדבר
הב אם זה הדבר מיעניו הוא
שהחזק כלשון הקדש
והמל כלשון הפרה לשון
ג הסטבכין. ואם חילפו
אין מוחר ואין מוסר: נדר
האומר הרי עלי הוים שלא
שאוכל או טלו ומעשה
דבר פלוני. ימל יעפלו שבע
שיאכל בבלחת אבן קורא
עליו כל הוים ומכו ומעשה
אלו לא ואסר אסר לאסור
המוחר. ולא לאחר אחר
האסור. לא יחל דברו מן
לא יחלל דברו. לא יעשה
דברו חולין: בית אביה
בקשות אבה ואמלו אמר
בביתו: בנעוריה. ולא קטנה
ולא בוגרת שהקטנה אין
עדה נדר. והבוגרת יוצה
בקשות אבה להפר עדיה
ואיזו היא קטנה. אמרה
רבותינו כת שאות עשרה
שנה ואם אחר עדיה
עבדין. אם ידעה ואם מ
עדה לשם מי הקדישה
עדה נדר. בתשתים עשרה
שנה ואם אחר אינה עדיה
ליפרע: ואם הניא אביה אותה
אם ומעמאותה אין הנדר
קיום מהפר לה הניחה זו
איך ידע מה היא כשהוא
אומר אם ביום שמועו אינו
מניא אותה והפר הני אומר
הניחה זו הפרה. וכשאינו
שומע מעלה והסרה וכן
אמה תמאון. וכן שוק אינו
אל יצ הישוי. וכן וידעתם

ית עדעיתה ית אישה סרהם
ויעלי׳ יסלח לה׳ ביום חמש
אתה במשה שמרה בעיר
ושמע בעלה והפר לה והיא
ישה והיא עברה ע
שותה יין ומעמאה
זו היא שעיסה מיחה ואשה
שהוא מופר. אין המופרין
עליכן מלחה אן לשון מופרין
ואם הין הבדה לאיש ואשה

הוהיון. ושמע אישה. ונמ׳ הוי לך
אם ביום המל הרי הוין ביום: ואם
ביום. שמע אישה ואם וגו׳. כל אפילו
לא הפר הלב לו בעשרה ב דר
יבמות כל שבעה אם רשות לאבה
הוא. כל אינו אוכל על נפשה יקום
עליה. לפי שאינה לא מרשות אב
ולא מרשות בעל. ובמלאכה אין
הנשואין הכל אדם יש מלאכה

מן הארוסין ית המל בעדות
הרשות לאב: ואם בית
בעשויה הסגאדה כל נדר
וכל שבועת אסר וגו׳. לפי
שאמר שהבעל מיפר כל
נדרים מושמע לו ולעשות
עבש אינו מיפר אלא נדרי
עינוי נפש בלבד והן
מפורשין במסכת
נדרים: מיים